

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 30/10/06

ΠΡΟΣ:

- τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Γ.Σ. ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΛΜΕ (27/10/06)

Την Τρίτη, 24/10/06 πραγματοποιήθηκε η κοινή συνάντηση των Δ.Σ. ΟΛΜΕ και ΔΟΕ με τον πρωθυπουργό της χώρας και την ηγεσία του υπουργείου Παιδείας. Στη συνάντηση δεν υπήρξε καμία ουσιαστική μετακίνηση από τις αρχικές, αρνητικές θέσεις της κυβέρνησης στις κεντρικές διεκδικήσεις των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών τόσο στο οικονομικό μας αίτημα όσο και στο αίτημα της αύξησης των δημόσιων δαπανών για την παιδεία, που αποτέλεσε προβεβλημένη προεκλογική δέσμευση της κυβέρνησης.

Η κυβέρνηση κράτησε για μία ακόμη φορά τη στάση της άκαμπτης αδιαλλαξίας παρά το επιφανειακά συγκαταβατικό ύφος και σ' αυτή τη συνάντηση:

- Η απάντηση του πρωθυπουργού στο οικονομικό μας αίτημα για 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο ήταν να το παραπέμψει στο πλαίσιο διαμόρφωσης του νέου μισθολογίου των δημόσιων υπαλλήλων με συνομιλητή την ΑΔΕΔΥ, που η ολοκλήρωσή του, όπως υπογραμμίστηκε από τον ίδιο, δεν θα πραγματοποιηθεί σε καμία περίπτωση πριν το 2012. Έχουμε δηλαδή παραπομπή του σε χρόνο δηλαδή όχι μικρότερο της πενταετίας, χωρίς καν η Κυβέρνηση να δεσμεύεται γι' αυτό.

- Για το περιβόητο επίδομα των 105 ευρώ, ο πρωθυπουργός περιόρισε τις δόσεις εμμένοντας στο πλαίσιο της τριετίας, σε δύο εξαμηνιαίες το 2007 των 17,5 ευρώ η καθεμιά, και δύο ετήσιες δόσεις το 2008 και 2009 των 35 ευρώ η καθεμιά, υπό την αίρεση μάλιστα ότι «τα δημοσιονομικά της χώρας δεν θα στραβώσουν».

- Για το μεγάλο ζήτημα της αύξησης των δημόσιων δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον, που για τρία χρόνια είναι καθηλωμένες στο 3,5% περίπου, ο πρωθυπουργός αναγνώρισε τις προεκλογικές του δεσμεύσεις, αλλά δήλωσε ότι είναι αναγκασμένος να δώσει χρονική παράταση πέραν της τετραετίας για την υλοποίηση της δέσμευσής του. Ως αιτία επικαλέστηκε «τις συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας απέναντι στο Σύμφωνο Σταθερότητας».

- Στα υπόλοιπα εκπαιδευτικά και εργασιακά ζητήματα η κυβέρνηση απέφυγε οποιεσδήποτε συγκεκριμένες και σαφείς δεσμεύσεις με μοναδική εξαίρεση την καθιέρωση της ετήσιας προσχολικής αγωγής ως υποχρεωτικής καθώς και την αύξηση της υπερωριακής αποζημίωσης μετά από συνεννόηση με το υπουργείο Οικονομικών. Αξίζει ιδιαίτερα να τονίσουμε, γιατί αναδεικνύει την «αγοραία» εκπαιδευτική φιλοσοφία της κυβέρνησης, ότι στο αίτημα της ίδρυσης σύγχρονων σχολικών βιβλιοθηκών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, που λείπουν παντελώς, ο πρωθυπουργός υπέδειξε την ανάγκη εξεύρεσης και χορηγών για τη χρηματοδότηση τους, ώστε να μην επιβαρυνθεί υπέρμετρα ο κρατικός προϋπολογισμός.

Τέθηκε, τέλος, το κοινό **με τις μαθητικές κινητοποιήσεις** αίτημα για την κατάργηση της βάσης του «10». Υποστηρίξαμε τεκμηριωμένα ότι πρόκειται: α) για ένα αυθαίρετο επιστημονικά και παιδαγωγικά μέτρο, γιατί η «βάση» αυτή αφορά έναν εξαιρετικά ανταγωνιστικό διαγωνισμό που κρίνει την εισαγωγή στις σχολές

υψηλής ζήτησης και δεν είναι αποτέλεσμα διαπιστωτικών της γνωστικής επάρκειας των μαθητών εξετάσεων και β) γιατί είναι ένα μέτρο που έχει βαθύτατα ταξικά χαρακτηριστικά, αποκλείοντας μόνο για φέτος από την Γ/βάθμια Εκπ/ση 20.000 περίπου μαθητές κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα και οι οποίοι οδηγούνται αποδεδειγμένα στα ιδιωτικά ΙΕΚ και τα κολέγια που θησαυρίζουν. Η ανένδοτη στάση και η κατηγορηματική άρνηση του Πρωθυπουργού να συζητήσει το ζήτημα αυτό αποκάλυψε τον ταξικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής και την κοινωνική της αναληψία.

Μετά και από τη συνάντηση με τον πρωθυπουργό γίνεται σε όλους φανερό πως στόχος και της σημερινής αντεκπαιδευτικής και αντεργατικής πολιτικής παραμένει η συντριβή κάθε αποφασιστικού αγώνα σε περιεχόμενο και μορφές, υπηρετώντας κυνικά μία και μοναδική σκοπιμότητα: την υποταγή συνολικά του κόσμου της εργασίας, ώστε να περάσει χωρίς αντιστάσεις το κύμα των νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων που ανατρέπουν θεμελιώδεις κατακτήσεις και δικαιώματα των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων. Μάλιστα για τον «ιερό» αυτό σκοπό η κυβέρνηση θυσιάζει την ομαλή επανέναρξη λειτουργίας των σχολείων αδιαφορώντας στην πράξη για τη μάθηση και τη μόρφωση των παιδιών του ελληνικού λαού παρά τις υποκριτικές κορώνες για «ανοιχτά σχολεία».

Η τακτική και τεχνική της αδιαλλαξίας ως μεθόδου κάμψης του φρονήματος των απεργών εκπαιδευτικών δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός ότι μπροστά στη δυναμική του γενικευμένου πανεκπαιδευτικού αγώνα η κυβέρνηση νιώθει αρκετά ευάλωτη. Αυτή είναι η αιτία που την υποχρεώνει σε κινήσεις εντυπώσεων και αναδίπλωσης, γεγονός που αποδεικνύουν τόσο η συνάντηση αυτή καθαυτή του πρωθυπουργού με τις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών καθώς και η απόπειρα διατύπωσης μιας βελτιωμένης δήθεν πρότασης στο οικονομικό μας αίτημα, όσο και η χρονική μετατόπιση της συζήτησης για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος που κατοχυρώνει τη Δημόσια Δωρεάν Παιδεία.

Το παραπάνω σκηνικό συμπλήρωσε και η γνωστή δικαστική προσφυγή «θιγόμενου πολίτη» κατά των δύο εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών, της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ με αίτημα το χαρακτηρισμό των απεργιακών μας κινητοποιήσεων ως παράνομων και καταχρηστικών. Πρόκειται για τις γνωστές **άθλιες πρακτικές**, στις οποίες καταφεύγουν μοιραία όλες οι κυβερνήσεις που ασκούν αντιλαϊκές πολιτικές. Η απόρριψη της παραπάνω προσφυγής από το μονομελές Πρωτοδικείο της Αθήνας οφείλεται προφανώς στο νομικά αστήρικτο σκεπτικό της αλλά, ταυτόχρονα, συμβαδίζει και με την πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης για αποφυγή και νέων όρων συσπείρωσης του κινήματός μας. Σε τελική ανάλυση, όμως, η απόρριψη της προσφυγής εναρμονίζεται με το περί δικαίου αίσθημα των εργαζομένων της χώρας μας, στη συνείδηση των οποίων είχε ήδη «νομιμοποιηθεί» ο απεργιακός μας αγώνας. Σε κάθε περίπτωση, παραμένει κατά τη γνώμη μας σταθερή επιδίωξη των κρατούντων η ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων, γεγονός που αν συνδυαστεί με σειρά μέτρων και πράξεων ενδυνάμωσης του κρατικού αυταρχισμού (κάμερες παρακολούθησης στους δρόμους της Αθήνας, σκάνδαλα υποκλοπών, προσπάθειες για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, καταστολή και απρόκλητη βία κατά των αγωνιζόμενων μαθητών και φοιτητών, κ.ά.) **θέτει αντικειμενικά ζήτημα γενικότερης αμφισβήτησης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των λαϊκών ελευθεριών.**

Η μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση των εκπαιδευτικών, που χρωμάτισε τις εξελίξεις, κλείνει την 6^η εβδομάδα για τους εκπαιδευτικούς της Α/βάθμιας Εκπ/σης, που άνοιξαν με εξαιρετική κινηματική αυτοπεποίθηση το δρόμο αλλά και την 4^η

εβδομάδα συνεχών απεργιακών κινητοποιήσεων στον κλάδο μας, παρά τη σαφή έλλειψη εσωτερικών διεργασιών και ικανής συσπείρωσης στο εσωτερικό μας, ζητήματα για τα οποία θα πρέπει να συζητήσουμε συλλογικά και οργανωμένα, όταν θα έρθει ο καιρός των αποτιμήσεων και των συμπερασμάτων. Στη σημερινή όμως συγκυρία θα πρέπει να συμφωνήσουμε **ότι έχουμε έναν εξελισσόμενο αγώνα, που ανέδειξε ήδη και νομιμοποίησε το οικονομικό αίτημα των 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο.** Είναι ένα αίτημα που εκφράζει με σαφήνεια μια λογική διεκδίκησης σύμφωνα με τις ανάγκες και τα δικαιώματα του κόσμου της εκπαίδευσης και της εργασίας. **Δεν είναι μία διεκδίκηση - επαιτεία στα όρια του εφικτού** της εκάστοτε κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής της διαρκούς και αέναης, λιτότητας. Ο αγώνας αυτός έκανε ζήτημα πρώτης γραμμής τη διεκδίκηση μιας **πραγματικά δωρεάν δημόσιας εκπαίδευσης ως καθολικού κοινωνικού αγαθού**, ενώ παράλληλα έθεσε με ένταση το ζήτημα της διαρκούς κρατικής υποχρηματοδότησης της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και ευρύτερα της άλωσής της από τις επιχειρήσεις. Το σημαντικότερο όμως μέχρι τώρα έργο της μεγάλης αυτής εξελισσόμενης απεργίας μας είναι ότι προσφέρει με τη δύναμη της πράξης τις βασικές ιδέες και δρόμους μιας νέας στρατηγικής για τους εκπαιδευτικούς, αλλά και γενικότερα τους αγώνες των εργαζομένων. Στις σημερινές συνθήκες της γενικευμένης επίθεσης των **κυρίαρχων κύκλων** κατά των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της **προσπάθειας ανατροπής** ιστορικών εργατικών κατακτήσεων οι συντονισμένοι αγώνες σε μορφές και περιεχόμενο (όπως είναι ο σημερινός κοινός πανεκπαιδευτικός αγώνας, πέρα από ατέλειες και αντινομίες) είναι μονόδρομος για να υπάρξουν νικηφόροι αγώνες.

Η σημερινή συγκυρία οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι προσδιορίζει και για τους δύο κλάδους **ένα αντικειμενικό όριο αντοχής και δυνατοτήτων** με βάση τις προηγούμενες μορφές δράσης. Τίθεται επομένως από τα πράγματα το ζήτημα **της συνέχισης του αγώνα** με αναπροσαρμοσμένες μορφές που να ανταποκρίνονται στις σημερινές δυνατότητες των κλάδων αλλά και στη δυναμική που παρέχει το νέο πεδίο μετωπικής δράσης και συντονισμού που συγκροτούν σήμερα οι μαθητικές και φοιτητικές κινητοποιήσεις.

Με βάση τα παραπάνω αποφασίζουμε το παρακάτω **ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ**:

Συνεχίζουμε τους αγώνες μας με βασικό κριτήριο την ένταξη και διατήρησή τους στο πλαίσιο του κοινού πανεκπαιδευτικού αγώνα, ενός αγώνα που γενικεύεται και αποκτά διευρυμένα μαζικά και μαχητικά χαρακτηριστικά με τη συμμετοχή των μαθητών και φοιτητών. **Μέσα σε αυτό το πλαίσιο του κοινού πανεκπαιδευτικού αγώνα** και βασισμένοι στην κεκτημένη δυναμική του **προτείνουμε σχεδιασμό των μορφών δράσης**, έτσι ώστε να αντιστοιχούν στις συγκεκριμένες σήμερα διαθέσεις των συναδέλφων, να ενισχύουν το αγωνιστικό κλίμα και να κρατούν ανοιχτές τις δυνατότητες επανακλιμάκωσης. Σε κάθε περίπτωση πρόθεσή μας δεν είναι να προβούμε σε μια κίνηση διαμαρτυρίας, αντίθετα εκτιμούμε ότι η ύπαρξη του γενικότερου πανεκπαιδευτικού αγώνα προσδίδει στην προτεινόμενη αγωνιστική μορφή ουσιαστικό διεκδικητικό χαρακτήρα.

Γι αυτό στηρίζουμε, συνδιαμορφώνουμε και συμμετέχουμε σε όλες τις κορυφαίες εκδηλώσεις του κοινού πανεκπαιδευτικού μετώπου δράσης.

Συγκεκριμένα:

1. **Συμμετέχουμε στα προκαθορισμένα ήδη, από το μαθητικό κίνημα, συλλαλητήρια στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και τις άλλες πόλεις την Παρασκευή, 3/11/06.**

2. Συμμετέχουμε στο 2^ο κορυφαίο αγωνιστικό γεγονός που είναι τα συλλαλητήρια την Πέμπτη, 9/11/06 με βάση τις προτάσεις των Γ.Σ. των φοιτητικών συλλόγων.
3. Επιπλέον, στο πλαίσιο της ίδιας πρότασης συνδιοργανώνουμε 3ήμερο Παιδείας από 15 έως και 17/11. Απευθυνόμαστε με οργανωμένο τρόπο σε γονείς και ευρύτερα σε όλους τους εργαζόμενους για την υπόθεση της υπεράσπισης της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας. Συμμετέχουμε σε διακριτό μπλοκ αγώνα μαζί με όλες τις συνιστώσες της εκπαίδευσης στις μεγάλες πορείες για το Πολυτεχνείο. Τέλος, προτείνουμε την οργάνωση τις μέρες αυτές, με όλες τις Ομοσπονδίες των Εκπαιδευτικών, ενός Συνεδρίου Αγώνα για τη Δημόσια Εκπαίδευση, που θα καταλήξει σε μια κοινή Διακήρυξη για τη Δημόσια Παιδεία.
4. Συνεχίζουμε με νέες Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και Γ.Σ. Προέδρων που εκτιμούν την κατάσταση, στηρίζουν και ενισχύουν το πρόγραμμα του αγώνα μας με σκοπό την αγωνιστική συμμετοχή του κλάδου στα επόμενα κορυφαία γεγονότα του κοινού πανεκπαιδευτικού και πανεργατικού αγώνα.
5. Διαμορφώνουμε με διαρκή βήματα αγωνιστικής παρέμβασης μια πορεία συνεχούς διεκδίκησης του συνόλου των αιτημάτων μας, συγκέντρωσης δυνάμεων για επανακλιμάκωση τον Ιανουάριο του 2007, που θα επιχειρηθεί η Αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.
6. Σε κάθε περίπτωση πραγματοποιούμε Γ.Σ. στο 2^ο 10ήμερο του Ιανουαρίου με στόχο την κλιμάκωση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου στο 3^ο 10ήμερο του Ιανουαρίου με τα χαρακτηριστικά της έντασης και της διάρκειας.

Τέλος, διασαφηνίζουμε ότι η προοπτική ανάπτυξης των αγώνων μας δεν μπορεί παρά να διατρέχει ολόκληρη τη σχολική χρονιά μέχρι το τέλος της.

Συνεχίζουμε να διεκδικούμε:

- Άυξηση των δημόσιων δαπανών για την παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ
- 1.400 ευρώ καθαρά στο εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο
- Σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας – Όχι στους αντιασφαλιστικούς νόμους και τις σχεδιαζόμενες νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές
- Γνήσιες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας
- Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Κατάργηση του θεσμού του ωρομίσθιου αλλά και του αναπληρωτή με εξαίρεση τις περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης
- Κατάργηση του Ν. 3475 για την ΤΕΕ
- Καμιά κατάργηση σχολείου – Διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ
- Καθιέρωση ολοκληρωμένου συστήματος επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις προτάσεις του κλάδου
- Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης – Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο
- 25 μαθητές στο τμήμα, 20 της κατευθύνσεις και 10 στα εργαστήρια
- Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής δημόσιας εκπαίδευσης

- με προοπτική το Ενιαίο 12χρονο Σχολείο
- Κατάργηση της βαθμολογικής βάσης του 10 ως προϋπόθεσης εισαγωγής στα ΑΕΙ – ΑΤΕΙ
 - Κατάργηση της περιβόητης Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Ν.2811/2000) που ποινικοποιεί της μαθητικές κινητοποιήσεις
 - Απόσυρση του απαράδεκτου σχεδίου νόμου – πλαισίου για τα ΑΕΙ
 - Κατάργηση του νόμου για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης και ψήφιση νέου νόμου, αντικειμενικού και αξιοκρατικού, για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης
 - Όχι στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος

Ο Πρόεδρος

 Δ. Γεώργας

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ


Ο Γ. Γραμματέας

 Γρ. Καλομοίρης

Η παραπάνω απόφαση εγκρίθηκε μετά από ψηφοφορία που είχε το εξής αποτέλεσμα: 57 ΕΛΜΕ ΥΠΕΡ, 15 ΕΛΜΕ ΛΕΥΚΟ ή ΚΑΤΑ.

Η πρόταση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για πραγματοποίηση 24ωρης απεργιακής κινητοποίησης στις 3/11 και στις 9/11 δεν υπερψηφίστηκε (δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 των ψήφων των ΕΛΜΕ). Συγκεκριμένα, ψήφισαν 43 ΕΛΜΕ ΥΠΕΡ (265 ψήφοι, 62,5%), 21 ΕΛΜΕ ΚΑΤΑ (132 ψήφοι, 31%) και 5 ΕΛΜΕ ΛΕΥΚΟ (27 ψήφοι, 6,5%).